A 8-a aniversare a eliberării Cehoslovaciei

ASTĂZI se împlinesc 8 ani dela eliberarea Cehoslovaciei de sub cotropirea hoardelor hitleriste de către invincibila Armată Sovietică.

Eliberarea țării de sub jugul fascist a dat poporului cehoslovac posibilitatea să lupte cu puteri noi, în condiții mult mai favorabile, pentru răsturnarea dela putere a claselor exploatatoare, pentru lichidarea dominației lor politice și economice, pentru făurirea regimului de democrație populară. Prin munca entuziastă a milioanelor de oameni eliberați pentru totdeauna de exploatare, Cehoslovacia a devenit o țară puternică, cu o economie tot mai înfloritoare, un factor activ în lagărul păcii și socialismului.

Ziua de astăzi este pentru poporul cehoslovac un nou și fericit prilej de a trece în revistă marile victorii pe care le-a cucerit în cei 8 ani dela eliberare, cu ajutorul frățesc și multilateral al Uniunii Sovietice. Ajutorul acesta a avut o mare însemnătate pentru întreaga desvoltare a Cehoslovaciei. Datorită acestui ajutor, poporul cehoslovac a reușit să respingă planurile de înrobire a țării, propuse fățarnic de către țările imperialiste, planuri care răpeau țării independența și suveranitatea. Datorită ajutorului sovietic poporul cehoslovac a putut păși cu încredere și bucurie pe drumul socialismului, pe drumul făuririi unei vieți fericite. A fost zdrobit complotul contrarevoluționar pus la cale de burghezia cehoslovacă, sprijinită de imperialiști, în Februarie 1948. Au fost zdrobite încercările dușmanilor poporului cehoslovac de a strecura agenții imperialiști în Partidul Comunist, cu scopul de a submina partidul și de a schimba noua orânduire democrat-populară.

Minunate sunt succesele poporului cehoslovac pe frontul muncii pașnice, constructive. Cu pași repezi se desvoltă industria socialistă a țării. În primii patru ani ai cincinalului, în perioada 1949-1952, producția globală a întregii industrii cehoslovace a crescut cu 82%, depășind aproape de 2 ori nivelul anului 1937. O dezvoltare tot mai mare capătă ramurile principale ale industriei grele, cea metalurgică, a construcțiilor de mașini și chimică. Se înalță minunate construcții ale socialismului, cum sunt combinatul Clement Gottwald dela Kuncice, un adevărat gigant al industriei metalurgice și combinatul „Huko" dela Kosice. Succese remarcabile s'au obținut și în lupta de transformare socialistă a agriculturii. Încă în 1952, 38% din întregul pământ arabil făcea parte din sectorul socialist — cooperativele agricole unice și gospodăriile de stat. Numărul gospodăriilor agricole unice a crescut cu mult, ajungând în ultimul an la 8636.

Pentru sportivii Cehoslovaciei, aniversarea de astăzi este prilej de a face bilanțul realizărilor obținute în cei 8 ani dela eliberare. Răsunătoarele succese ale unor sportivi cehoslovaci, ca triplul campion olimpic Emil Zatopek, ca boxeurul Jan Zachara, campion olimpic, ca atleta Dana Zatopkova, campioana olimpică, ca vâslașii care au cucerit două medalii de aur la Jocurile Olimpice, sunt mărturii ale progresului neîncetat al mișcării de cultură fizică și sport din Republica Cehoslovacă. Succesele sportivilor cehoslovaci se alătură minunatelor succese în muncă ale întregului popor, slujind cauzei păcii.

În luna Martie a acestui an, poporul cehoslovac a suferit o grea pierdere prin încetarea din viață a conducătorului său iubit, tovarășul Clement Gottwald, eminent militant al mișcării muncitorești internaționale, prieten credincios al Uniunii Sovietice. Amintirea lui Clement Gottwald a rămas nestearsă în sufletul poporului cehoslovac, care unindu-se mai strâns în jurul partidului comunist, adâncind prietenia cu Uniunea Sovietică, luptând pentru întărirea patriei și a uriașului front al păcii, cinstește memoria scumpă a neuitatului lui conducător.

În ziua celei de a 8-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei, tineretul sportiv al țării noastre, alături de întregul nostru popor muncitor, urează din toată inima poporului cehoslovac noi succese în minunata operă de construire a socialismului, în lupta pentru o pace trainică în întreaga lume.

Cu gândul la Festival

Stadionul Dinamo freamătă de glasuri tinere. Pe pista de antrenament câteva atlete iau startul. În apropiere atleții pregătesc să arunce ciocanul sau greutatea.

Tribunele sunt goale. Doar doi mici spectatori s'au aciuit acolo sus...

Ei urmăresc traectoria ciocanului. Dumitru Constantin nu e însă mulțumit. Deodată, un gând îi fulgeră prin minte: Németh i-a arătat la Festivalul dela Budapesta cum trebue să obțină victoria. Totul depinde, i-a spus Nemeth, de atârnarea ciocanului în timpul piruetelor. Dumitru prinde din nou ciocanul, apoi piruetele în cercul cu sgură... încordarea... Ciocanul a trecut de 54 de metri!

În timp ce Dumitru Constantin își continuă pregătirea, mai multe jucătoare fac antrenament, pe terenul de volei. Coborînd din tribună, cei doi „spectatori" urmăresc pe tinerele voleibaliste.

„Bună trăgătoare, și la blocaj neîntrecută", prinde să spună unul despre Doina Corbeanu.

Au trecut mai bine de două ore. Sportivii și-au terminat antrenamentul. Pornesc în grupuri spre poarta stadionului discutând despre apropiata sărbătoare a tinereții, despre Festival. În poartă, Dumitru Constantin, Ion Sușelescu și Doina Corbeanu se hotărăsc să facă o plimbare prin București, orașul Festivalului.

★

Pământul sbicit de soarele primăverii, florile în straturi multicolore, împrejmuiesc lacul Floreasca. Cei trei tineri stau pe mal. Ei povestesc despre viața lor, despre visurile lor. Își amintesc despre minunatele clipe petrecute alături de sute de mii de tineri la Festivalul dela Budapesta sau cel dela Berlin.

Dumitru Constantin vorbește despre prietenii dragi de care se simte legat pentru toată viața. Vorbește despre Németh care l-a sfătuit cum să obțină noi performanțe, despre Sarin, tânărul campion sovietic la aruncarea ciocanului, care i-a arătat câte serii de piruete trebue făcute la antrenament pentru a se obține un ritm asemănător celui din concurs.

Și amintirile dela cele două Festivaluri la care au participat Dumitru Constantin și Ion Sușelescu se conturează tot mai vii.

— Îmi amintesc, spune Dumitru, despre multe întâlniri tovărășești. Îmi amintesc tristețea din ochii celor doi negri din Dakar care ne povesteau despre viața lor grea, despre nopțile când erau siliți să lucreze ca hamali în port.

— La Berlin, spune Sușelescu, un libanez mi-a vorbit despre țara lui săracă, despre cruda exploatare, despre copiii care prind coarnele pluguiui de lemn încă la vârsta când ar trebui să cunoască joaca. Vor veni aici, la noi în țară și tot ce li se părea ca din basme, vor vedea cu ochii lor, întărește Sușelescu, amintindu-și uimirea cu care libanezii ascultau vorbindu-se despre țara noastră, despre viața noastră.

Doina ascultă cu atenție toate amintirile dela Festival ale celor doi prieteni ai ei. Deodată, le întrerupe firul amintirilor.

— O întrebare: Cum credeți că o să fie la noi în zilele Festivalului? Cum va arăta oare Capitala noastră? Tinerii zâmbesc... „București, orașul Festivalului", spune ca pentru el Dumitru Constantin... „București, orașul tineretii", îi reia gândul Ion Sușelescu. Doina îi privește o clipă... Într'adevăr, în cuvintele lor Doina vede Bucureștiul gătit în flori. Ea vede flamuri în vânt, pretutindeni sărbătoare.

Seara a prins să coboare agale. Pe lac zeci de lumini se fugăresc în jocul apei. Tinerii pornesc spre oraș. Ion Sușelescu nu contenește să vorbească despre Vladimir Sciaghin, despre tehnică, despre combinațiile tactice ale voleibaliștilor sovietici.

— Îi vom revedea pe toți, pe toți prietenii noștri dela Berlin și Budapesta. Ne vom strânge din nou mâinile, vom cânta din nou alături imnul tinereții noastre, imnul păcii.

Seara coborîse. Tinerii s'au despărțit purtând în inimi amintirea unei dupăamieze de antrenament, a unei zile în care au gonit cu gândul spre clipe fericite, spre prieteni dragi, spre zile însorite când își vor strânge mâinile din nou, când vor manifesta din nou împreună.

După antrenament, sportivii Dumitru Constantin, Doina Corbeanu și Ion Sușelescu se întorc voioși spre casă.

★

În cămin fetele dormeau. Doar Doina a prins să scrie rânduri unei dragi prietene, Ciudinei. Toată bucuria inimei, toată nerăbdarea tinereții, toată dragostea sportivei pentru cea care i-a dat sfaturi prețioase, toate acestea erau cuprinse în rândurile scrise Ciudinei. Doina Corbeanu a recitit scrisoarea. Era fericită că o mai despart doar puține săptămâni de revederea atât de mult dorită, de Festivalul tineretii.

CARMEN CONSTANTINESCU

Așa cum se întâmplă adeseori la fotbal

Ce s'ar întâmpla, de pildă, dacă miile de spectatori care vor umple azi tribunele și peluzele Stadionului Republicii, așa cum neam obișnuit să vedem de o bună bucată de vreme la orice match de fotbal, s'ar pomeni în fața următoarei faze de joc: un apărător, fie el Isac dela Locomotiva-Tg. Mureș, fie G. Teodorescu dela Dinamo-Orașul Stalin, execu'ând o penalizare dela 20 metri de poarta sa, în loc să shoteze puternic înainte sau să paseze unui coechipier, ar trimite mingea înapoi, spre portar. Acesta, surprins de acțiunea partenerului său, execută un salt spectaculos, încercând cu disperare să ajungă mingea care se rostogolește nepăsătoare, apropiindu-se de linia albă a porții...

Tribunele parcă au încremenit... Ai impresia că inimile tuturor au încetat să bată. Toate privirile sunt ațintite spre minge, spre portar... Saltul a fost executat cu multă măestrie, dar, vai! sărmanul portar n'a reușit să ajungă nici cu vârful degetelor mingea, care acum s'a oprit cuminte în fundul plasei.

Goal! Unii se bucură (deh, a egalat sau a luat conducerea echipa lor favorită!) iar alții se întunecă la față, de parcă s'ar fi adunat pe chipurile lor toți norii de pe lume.

Dar ce e asta? În loc să dea goal, arbitrul dictează... ce credeți?... corner!

Parcă vedem scena: stadionul face pur și simplu explozie. Vociferări, proteste, fluierături și pe ici pe colo și câte o înjurătură, ca să se găsească. Iar când vacarmul se mai domolește puțin, de undeva dintr'un colț de tribună răsună o voce mitigăiată:

— Deșteptule! Învață regulamentul! La școală cu tine!

★

Cine cunoaște regulamentul — și e normal să-l cunoască pentrucă l-a studiat de-a fir-a-păr — este arbitrul. Cine nu-l cunoaște cătuși de puțin și deatfel nici nu i-a trecut prin gând vreodată să citească regulamentul de fotbal este tocmai cetățeanul cu vocea mitigăiată, binecunoscutul Niță Scandal. Dacă ar fi cunoscut regulamentul, ar fi știut că dintr'o lovitură liberă nu se poate înscrie un punct valabil decât în contra echipei care a comis infracțiunea și că dacă un apărător execută totuși lovitura liberă spre poarta sa din afara careului, se acordă corner, ca la orice minge trimisă de un apărător peste linia de fund.

Pornind dela acest exemplu, în memoria cititorilor revin zeci de faze de match când unii spectatori interpretând fazele de joc după un regulament... propriu, isvorît din simpatia pentru o echipă sau pentru alta, protestează chiar atunci când arbitrul aplică cu strictețe prevederile regulamentului oficial.

Să ne amintim, de pildă, o situație dintr'un match recent: Locomotiva Grivița Roșie — C.C.A. La un moment dat, Roman e în posesia mingii. Petschovschy, vrând să-i ia mingea, face fault. Roman rămâne însă în picioare și păstrează și mingea. Arbitrul Mihail Popa, observând în aceeași fracțiune de secundă situația de pe teren și dându-și seama că Roman are în față un coridor larg pe unde ar putea trimite mingea lui Filote, care era complect nemarcat, nu fluieră fault, ci aplică just legea avantajului, Roman însă, cum fac dela o vreme mai toți înaintașii feroviari, ține balonul, căutând cu tot dinadinsul un adversar pe care să-l dribleze „cu efect". Petschovschy profită de ocazie și ajunge în clipa următoare din nou lângă Roman. În lupta pentru balon, Roman e de data aceasta acela care încalcă regulamentul, împingându-l cu mâna pe Petschovschy și împiedicându-l deci să ia parte la joc. Pe bună dreptate, arbitrul Mihail Popa a acordat fault.

Niță Scandal a sărit ca ars:

— Pe ăsta îl vezi, bă, dar ălălalt fault nu l-ai văzut!

Să ne punem oricare dintre noi în situația arbitrului care drept... răsplată pentru rapiditatea și competența cu care a judecat cele două situații se trezește huiduit sau fluierat de „galerie"!

★

Dar Niță Scandal n'a stat cu mâinile în sân nici Miercurea aceasta...

...Tribunele au fost din nou pline. Miile de spectatori așteptau cu înfrigurare începerea partidei CCA — Dinamo Orașul Stalin. Când s'a anunțat la microfon că partida va fi arbitrată de Constantin Mitran, spectatorii și-au manifestat satisfacția aplaudând de zor. Era și normal: meciul urma să fie condus de unul dintre cei mai buni arbitri ai noștri, un arbitru din categoria acelora pentru care conducerea unui match constituie o problemă de mare răspundere, o treabă cu care nu-ți este permis să te joci.

Până în minutul 38, totul a fost în regulă. În acest moment, Hidișan înainta cu mingea spre poarta lui Voinescu. Toată atenția spectatorilor este concentrată asupra lui Hidișan. Tribunele freamătă. Exact în clipa când Hidișan se pregătește să tragă la poartă, arbitrul C. Mitran, urmărind firește faza în toată perspectiva ei și apreciind că Ene a făcut obstrucție unui apărător dela C.C.A. împiedicându-l să intervină în joc, acordă lovitura liberă indirectă — pentru obstrucție și nu golul cu care s'a încheiat acțiunea lui Hidișan.

Din multe părți ale stadionului și în special dela tribuna II-a faza era aproape imposibil de observat. Și totuși, tocmai spectatorii din acest sector al stadionului, fără să fi avut posibilitatea să vadă dacă a fost sau nu infracțiune, fără să fi știut măcar ce infracțiune a fluerat arbitrul — unii au crezut că... off-side! — au fost cei care au protestat cel mai gălăgios. Niță Scandal acționase ca deobicei și, din păcate, mulți spectatori, oameni de bună credință, i-au urmat „exemplul".

Desigur, dacă arbitrul Mitran ar fi fost un arbitru „diplomat" ar fi acordat goal. Putea foarte ușor să ia această decizie mai ales că toată faza s'a petrecut într'o singură secundă. Și atunci, acei spectatori care s'au supărat atât de tare pentrucă arbitrul C. Mitran nu fusese „diplomat", l-ar fi aplaudat „la scenă deschisă", ba poate l-ar fi purtat pe brațe la sfârșitul jocului.

Dar, cu o asemenea „diplomație" specifică arbitrajului din vremurile Venusului sau Ripensiei de acum 17—18 ani, C. Mitran, ca și oricare alt arbitru de tip nou, nu va fi niciodată de acord, chiar cu riscul de a-și pierde — bineînțeles temporar — simpatia publicului.

★

Hotărît lucru, arbitrii au tot dreptul să se plângă de multe ori de ingratitudinea publicului, ba poate și de a noastră, a cronicarilor.

Să ne gândim bine. Ce altceva îi aduce pe arbitri pe terenurile de fotbal, decât nemărginita lor dragoste de sport, decât sincera lor dorință de a lua parte la viața clocotitoare a stadioanelor, la eforturile ce se fac pentru necontenita creștere a mișcării noastre sportive? Ei sunt activiști în toată accepțiunea cuvântului, oameni entuziaști și devotați cauzei sportului. Ei cheltuiesc timp, energie, nervi... Și ce primesc, în schimb? Aplauze? Mai niciodată. În cel mai bun caz, atunci când au reușit să „împace" toată lumea, ei părăsesc terenul într'o tăcere completă, în vreme ce echipele sunt ovaționate. În schimb, pentru cea mai mică greșeală sunt fluierați sau huiduiți de oameni ca Niță Scandal. Arbitrilor nu li se „iartă" nimic. Dacă Zapis, singur în fața porții, trage dela 3 metri peste bară sau dacă Boitoș ratează egalarea în min. 87 trimițând mingea... exact în brațele lui Voinescu, nimeni nu se gândește să ceară... sancționarea lor. Ba îi și scuză: „ce ghinion, dragă, ce ghinion!" Să poftească însă un arbitru să nu observe într'o fracțiune de secundă că de fapt piciorul lui Ambru și nu cel al lui Vaczi atinsese balonul ieșit în out, că minute în șir Niță Scandal are de lucru și din nou vocea mitigăiată răsună până hăt departe.

— Deșteptule! Învață regulamentul! La școală cu tine!

Dar lucrurile acestea nu pot să întrecă dragostea și devotamentul arbitrilor față de sport. Niciunul din ei nu renunță să mai conducă jocuri chiar în viitoarea etapă, niciunul nu dezertează dela datorie. Și ei, ca și mii de spectatori cinstiți, așteaptă cu convingere și luptă pentru ziua apropiată când vociferările și toate acțiunile răuvoitoare ale lui Niță Scandal și ale celor ce-i cântă în strună, fără să-și dea seama, vor rămâne o simplă amintire pe terenurile noastre de sport.

JACK BERARIU
FLORIN MOLDOVEANU